

نیایش ۲/۲

عیسا می گوید: «پس در هر وقت دعا کرده، بیدار باشید» (لوقا ۲۱: ۳۶).
«نمی دانیم چگونه باید دعا کنیم. اما روح با ناله هایی بیان نشدنی، برای ما شفاعت می کند» (روم ۸: ۲۶).

آن چه بعضی ها می گویند...

* کمتر دیده شده که مسیحیان نیایش کنند...

* آیا قواعدی را برای نیایش در ارتباط با طهارت جسم یا زمان، مکان، یا حرکتی خاص در نماز دنبال می کنند؟

* چرا در مقابل شمایل ها و مجسمه ها نیایش می کنند؟

* دعا کردن برای دیگری چه فایده دارد؟

آن چه مسیحیان می گویند...

۱- نیایش، سخن گفتن با خداست

مسیحیان سه طریق مهم برای نیایش با خدا دارند.

* در حضور او بمانند، به ندای او گوش دهند، او را سپاس گویند، بپرستند، بگویند که می خواهند با او زندگی کنند و او را ملاقات نمایند.

* با خدا گفتگو نمایند، در مورد زندگی روزمره، کار، رنج و شادی های انسان های تمام جهان. و در دعا از او بخواهند تا همیشه و همه جا، اراده ی او تحقق یابد. این دعای طلب است مثل طفلی که احتیاج دارد با پدر و مادرش صحبت کند و همه چیز را بازگوید.

* بالأخره، خدا را حمد و سپاس گویند، برای چیزهای خارق العاده ای که تحقق می بخشد یا به واسطه ی او، انسان ها تحقق می بخشند. این دعای حمد و ستایش است:

«خدای من، خدای من

تو را می طلبم

تو را می جویم

جان من تشنه ی توست

همچون زمین خشک تشنه ی بی آب (...)

«تو شادی منی و من تو را می سرایم

اعمال تو مرا مسحور می سازد،

دست های من برای تبرک تو برافراشته می شوند.

محبت تو بیش از زندگی می ارزد» (مزمور ۶۳: ۲-۵).

مسیحیان در هنگام دعا، تنها آفریدگانی در مقابل خدا نیستند بلکه فرزندان هستند که با پدر خود متحد می شوند و همراه با مسیح می گویند: «اینک من و فرزندی که پدر به من عطا کرده است» (عبرانیان ۲: ۱۳).

۲- نیایش، ورود به نیایش عیسا است

* برای مسیحیان، عیسا نیایش کننده ی بزرگ است، تنها نیایش کننده ی حقیقی چون قرابت او با خدا بی مانند بود. همانطور که می گوید: «پدر من و من یکی هستیم!»

عیسا قبل از اینکه زندگی جمعی و موعظه نمودن را شروع کند، چهل روز برای نیایش به بیابان می رود. اغلب در انجیل به ما گفته می شود که او تنها می رود تا خدا را بیابد و با او سخن بگوید، حتی گاهی سراسر شب را! و تا آخرین لحظه، به روی صلیب، پدرش را دعا می کند تا او را بپذیرد: «ای پدر، به دست های تو، روح خود را می سپارم» (لوقا ۲۳: ۴۶).

* به این دلیل، عیسا برای مسیحیان، استاد بزرگ نیایش است. او سفارش می کند که تنها با کلمات و گرفتن حالت روحانی به خود دعا نکنیم بلکه با قلب، با فروتنی، اعتماد و پشتکار دعا کنیم: «تو چون عبادت کنی، به حجره ی خود داخل شو [...] و مانند امت ها تکرار باطل مکنید [...] پدر شما حاجات شما را می داند [...] پس شما این طور دعا کنید: «ای پدر ما که در آسمانی ...» (متی ۶: ۶-۹).

* عیسا، نیایش مسیحیان و هر انسانی را به خدا می رساند... «او همیشه زنده است تا نزد پدر برای ما شفاعت کند» (عبرانیان ۷: ۲۵).

او تنها کاهن بزرگ و شفاعت کننده ماست در او که یکتا پسر است می توان پدر را نیایش کنیم. چند ساعت قبل از مرگ به آن ها گفت: «من به جهت اینها سؤال می کنم [...] این ها را که به من داده ای به اسم خود نگاه دار تا یکی باشند [...] تا خوشی مرا در خود کامل داشته باشند [...] ایشان را از شریر نگه دار [...] ایشان را به راستی خود تقدیس نما» (یوحنا ۱۷: ۹-۱۷).

۳- نیایش مسیحیان به عمل آن ها وابسته است (ر.ک ۱- یوحنا ۴: ۲۰)

* سنت بزرگ مسیحی، بر لزوم توافق عمیق بین نیایش و عمل، آن چه می گوئیم و آن چه می کنیم تأکید می کند. عیسا می گوید: «نه هر که مرا خداوند، خداوند می گوید، داخل ملکوت آسمان گردد، بلکه آن که اراده ی پدر مرا که در آسمان هاست به جا آورد» (متی ۷: ۲۱).

* بدین ترتیب، نیایش مسیحیان، همیشه در عین حال بیانگر محبت و تعهد آن ها به متحول شدن خود است. یا

لااقل طلب کمک برای متحول شدن: «تو خدای قدرت من هستی، چرا مرا دور انداختی؟ [...] نور و راستی خود را بفرست تا مرا هدایت نمایند! [...] و تو را ای خدا خدای من، با بربط تسبیح خواهم خواند [...] او را باز حمد خواهم گفت» (مزمور ۴۳: ۲-۴).

* و بدین ترتیب، تمام زندگی می تواند یک نیایش شود.

آن چه مسیحیان در انجام آن می کوشند...

بر حسب زمان، مکان و تمدن کشورها، نیایش مسیحیان به یک صورت بیان نمی شود. نیایش آن ها، همیشه از ورای یک فرهنگ خاص، و در آیین کلیسای محلی خاص می جوشد. با وجود این، عمل نیایش اشکالی به خود می گیرد که در همه جا یافت می شوند و مشخصه ی نیایش مسیحی هستند.

۱- زمان های برگزیده ی نیایش

* مسیحیان حداقل دو بار در روز، صبح و عصر نیایش می کنند.

* هر هفته، روز یکشنبه، روز بزرگ نیایش است: مسیحیان برای برگزاری مرگ و رستاخیز مسیح جمع می شوند تا با جسم زنده ی او مشارکت کنند. این آیین عشای ربانی است.

* در تمام طول سال، اعیادی مثل عید میلاد، عید گذر، عید نزول روح القدس، عید تجلی مسیح، عید صلیب پرچلال، و عید تقدیس کلیسا در ارتباط با آمدن پرچلال او وقایع مهم زندگی مسیح را مشخص می کنند. جشن های دیگری به افتخار مریم باکره یا مقدسین برگزار می شوند که آنها نیز زمان های برگزیده ی نیایش هستند.

به علاوه، ایام پرهیز و زمان های انزوا که خیلی ها دوست دارند در طی سال برای خود نگه دارند را نیز نباید فراموش کرد.

۲- مکان های برگزیده ی نیایش

* البته مسیحیان می توانند در همه جا دعا کنند، ولی ساختمان کلیسا خانه ی نیایش آنهاست. بعضی ها آنجا می روند تا در تنهایی و سکوت تعمق کنند. روزهای یکشنبه و تمام روزهای عید، مسیحیان برای نیایش در آنجا جمع می شوند.

* همچنین بعضی ها دوست دارند، به تنهایی یا دسته جمعی، به دیرها و صومعه ها یا زیارتگاه ها بروند.

۳- اشکال برگزیده ی نیایش

دعای «ای پدر ما»، «دعای عیسا (عیسای مسیح خداوند و نجات دهنده ی ما، بر ما گنهکاران ترحم فرما) «سلام بر تو، ای مریم»، مزامیر کتاب مقدس، آیین عشای ربانی، ...

۴- شمایل‌ها برای نیایش

مسیحیان در نیایش خود، گاهی از شمایل‌های مقدس استفاده می‌کنند تا امتیازات تخیلاتشان را قوی سازند و دعای خود را محکم‌تر گردانند. این شمایل‌ها به ما نشان می‌دهد که چگونه کلیساهای مختلف محلی، راز زندگی عیسی یا مقدسین را تعمق می‌کنند. و ما را دعوت می‌نمایند که این راز را یادآوری کنیم و در آن فرو رویم. ایمانداران هیچ وقت خطاب به خودِ شمایل دعا نمی‌کنند، بلکه به آن شخصی که بر شمایل ترسیم شده است.

۵- اشخاصی که بیشتر در نیایش و سکوت زندگی می‌کنند

از بیست قرن پیش، مسیحیانی (مرد یا زن) دعوت خدا را احساس می‌کنند که زندگی عادی را ترک کنند و خود را وقف نیایش نمایند. آنها را راهب و راهبه می‌گویند. بعضی از آنها تنها در خلوت زندگی می‌کنند، ولی بیشتر آنها در اجتماع، در چهارچوب یک گروه‌هم‌آیی مذهبی زندگی می‌کنند و تقریباً همیشه از کسانی که بخواهند، دعوت می‌کنند تا در نیایش آنها، در دیر یا صومعه، سهیم شوند. راهبان در سکوت مطلق راز خدا را تماشا می‌کنند و با زندگیشان به این راز شهادت می‌دهند و هم‌چنین در دعای مداومشان برای تمام خلقت استغاثه می‌کنند.

برای مطالعه ی عمیق تر :

- دعای برخاسته از دل .
- تفسیر دعای ربانی.
- پدران سریانی در نیایش و زندگی روحانی .
- خدای زنده: مقدمه و اختتام.
- عشای ربانی سرچشمه ی زندگی کلیسا.
- ای پدر ما.

برای مطالعه وتعمق بیشتر :

- دعا کردن را به ما تعلیم نما .
- داستانهایی از تجارب روحانی یک زائر روس .
- نیایش (جلد دوم) .
- تسبیح جهت دعای مداوم .
- سرودهای کلیساها در ارتباط با اعیاد مختلف .

متن جهت مطالعه ی گروهی: مرقس ۱۴: ۳۲-۴۲